

Sygn. akt VIII Cz 7/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Włodzimierz Jasiński (spr.)

Sędziowie: S.O. Jadwiga Siedlaczek, S.O. Rafał Krawczyk

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku (...) **S.A. w G.**

przy udziale **R. T. i T. T. oraz Skarbu Państwa - (...)w G.**

o stwierdzenie zasiedzenia

na skutek **zażalenia powódki**

od **postanowienia Sądu Rejonowego w Grudziądzu**

z dnia **11 października 2013 r.**

sygn. akt I Ns 52/13

p o s t a n a w i a :

1/ uchylić zaskarżone postanowienie.

2/ pozostawić sądowi pierwszej instancji decyzję w przedmiocie kosztów niniejszego postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Grudziądzu zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 października 2013 r zawiesił postępowanie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Podstawą faktyczną wydanej decyzji było w ocenie tego sądu pytanie prawne jakie zadane zostało w podobnej sprawie (I Ns 638/13) przez tamtejszy sąd do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie zgodności z Konstytucją RP przepisów prawa materialnego , które mają być podstawą materialną także rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie (art. 292 k.c. w zw. z art. 285 § 1 i 2 k.c. – przed wejściem w życie art. 305¹ – 305⁴ k.c. z art. 2 , art.21 ust 1i 2 , art. 31 ust 2 i 3 oraz art. 64 ust. 2 i 3 Konstytucji RP).

Powołując się na stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 28 września 1994 roku (I PRN 61/94 , OSP 1995 , nr 4 poz. 85) wyrażające pogląd , iż postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym może być zaliczone do tego rodzaju postępowań o których mowa w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. oraz argumentując , iż w razie stwierdzenia niezgodności zakwestionowanych przepisów odpadnie podstawa prawna żądania stwierdzenia zasiedzenia celowym było w ocenie Sądu Rejonowego podjęcie przedmiotowej decyzji o zawieszeniu postępowania.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła powódka, zaskarżając je w całości i domagając się nadania sprawie dalszego biegu jako że w jej ocenie nie ma przepisów prawa, które umożliwiałyby podjęcie decyzji o zawieszeniu postępowania, bynajmniej nie stanowi tej podstawy wskazanej przez Sąd I instancji art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. W tym zakresie żaląca odwołała się do poglądów doktryny jak i późniejszego orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz orzecznictwa sądów powszechnych przytaczając argumentację judykatury i doktryny w uzasadnieniu wniesionego środka zaskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie powódki zasługiwało na uwzględnienie.

Poza sporem jest, iż wskazana w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. podstawa do zawieszenia postępowania zachodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się równoległe postępowania cywilnego. Oznacza to, że oczekiwane orzeczenie ma zapaść w postępowaniu cywilnym i stanowić prejudykat czyli podstawę rozstrzygnięcia sprawy w której ma być zawieszona postępowanie.

Przenosząc powyższą uwagę na grunt rozpoznawanej aktualnie sprawy Sąd Okręgowy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie już na wstępie podnosi, iż podziela stanowisko akceptowane ogólnie w doktrynie, że nie ma charakteru postępowania cywilnego toczące się przed Trybunałem Konstytucyjnym postępowanie w przedmiocie zgodności z Konstytucją ustawy, która ma być zastosowana w postępowaniu cywilnym. . Już tylko ta uwaga sprawia, że brak jest związku pomiędzy postępowaniem cywilnym toczącym się w niniejszej sprawie, a postępowaniem toczącym się przed Trybunałem Konstytucyjnym, co oznacza również brak podstawy prawnej do zawieszenia postępowania na gruncie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy podziela przy tym pogląd, iż wykładnia przepisu art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. powinna być ścisła i nie można jej rozszerzać na inne nie cywilne postępowania w tym na postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym. Odwołać się bowiem należy do stanowiska zaprezentowanego w orzecznictwie Sądów Apelacyjnych (por. postanowienie SA w Szczecinie z 5 września 2012 roku III AUz 71/12 – Lex nr 1216392; postanowienie SA w Szczecinie z 29 sierpnia 2012 roku III AUz 58/12 – Lex nr 1216406) wskazującego, iż zawieszenie postępowania nie wchodzi w grę, gdy pytanie prawne zostało przedstawione Trybunałowi Konstytucyjnemu przez skład orzekający w innej sprawie (a z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowym postępowaniu), a dotyczące zgodności z Konstytucją ustawy, która ma być zastosowana w tym postępowaniu. Podzielając przy tym i przyjmując za własną argumentację sądów apelacyjnych krytycznie oceniającą stanowisko Sądu Najwyższego w wyroku z 28 września 1994 roku, I PRN 61/94 (OSNAP 1995/1/6) – na które powoływał się Sąd I instancji, Sąd Okręgowy w składzie orzekającym w niniejszej sprawie podkreśla dodatkowo, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego wydany w innej sprawie nie ma także charakteru prejudykalnego, a jest to druga z przesłanek wymaganych do ewentualnego zastosowania przepisu art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. (K.P.C. Komentarz I Lex 2011 – komentarz do art. 177 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, uznając zażalenie za zasadne, orzekł na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108 § 2 k.p.c.